

РЕШЕНИЕ

№ 2406

гр. София, 10.04.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 10.03.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разглежда дело номер **12498** по описа за **2016** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 14, ал.3 от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба от А. В. Т., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 17525/01.11.2016г., постановено по гр.д. № 18884/2015г. по описа на СРС, I ГО, 28 състав, с което е отхвърлена жалбата му против Решение № 01714/31.10.2014г. на ОСЗ – О. купел, в частта, в която е отказано да се възстанови правото на собственост на наследниците на Т. Д. Д. и Г. М. Л. в съществуващи/възстановими/ стари реални граници на нива от 8.493 дка, находяща се в строителните граници на [населено място], в м. “Чешма“, част от имот № 119, к.л. № А-3-9-б от кадастрален план изработен 1950 г., установен с крепостен акт, заповед на кмета на р-н „Б.“ СО с № РД-09-199/16.08.2013г., скица и удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ № ПР-94-Б-5/22.10.2013г.

В касационната жалба, в съдебно заседание и в писмени бележки касаторът, чрез процесуалния си представител излага доводи за неправилност и необоснованост на оспорваното решение като е посочено, че същото е постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила. Посочено е, че неправилно СРС е обсъдил събраните по делото доказателства като от тях безспорно се установявало, че имота не е застроен и съответно е възможно неговото

възстановяване.Твърди се още, че имота не е бил отчуждаван и държавата никога не е била негов собственик. Моли атакуваното решение на СРС да бъде отменено, и да се постанови друго такова, с което да се отмени решението на ОСЗ – О. купел.При условията на евентуалност моли решението да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав. Претендира разноски по делото.

Ответникът – Общинска служба по земеделие – О. купел, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание и в писмени отговор по делото оспорва жалбата като счита същата за неоснователна и недоказана. Моли оспорваното решение на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София- град, XVI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК от надлежната страна, в законоустановения срок, при наличието на правен интерес, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна СРС е установил, че с Решение № 01714/31.10.2014г. на ОСЗ – О. купел, е признала, но отказала да възстанови правото на собственост на наследниците на Т. Д. Д. и Г. М. Л. в съществуващи/възстановими/ стари реални граници на нива от 8.493 дка, находяща се в строителните граници на [населено място] в м.„Чешма“, част от имот № 119, к.л. № А-3-9-б от кадастрален план изработен 1950 г.

Установено е още със заповед № РД-09—199/16.08.2013 г. на кмета на р-н „Б.“ –СО, скица и удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ № ПР-94-Б-5/22.10.2013г., че площта свободна от застрояване е 166 кв.м. като за останалата площ е застроена и за същата бившите собственици следва да бъдат обезщетени по реда на чл.10б от ЗСПЗЗ.За имота са налице съставени актове за общинска и държавна собственост.

При постановяване на решението си първоинстанционният съд е установил, че оспореният административен акт е издаден от орган с нужната материална и териториална компетентност. Установено е, че при издаването на оспорвания акт са спазени административно-производствените правила. Приел е също, че са налице предпоставките на чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ и чл.10б от ЗСПЗЗ и оспорвания акт е правилен и законосъобразен.

Така постановеното решение на СРС е правилно.

За да постанови решението си СРС се е позовал на събраните в хода на делото доказателства и не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, извършил е цялостна проверка на обжалвания административен акт. Районният съд не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните. В мотивите към решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства. По този начин е била изяснена обективната истина и решението не почива на предположения. Съгласно данните по делото и на двете страни е дадена еднаква възможност да упражнят процесуалните си права. Не е бил нарушен принципа на състезателност в процеса.

Правилно СРС е посочил в мотивите на решението си, че оспореният акт е издаден от компетентен орган – Общинска служба по Земеделие „О. купел“, с оглед на разпоредбата на чл.33, ал.6 от ЗСПЗЗ/ в актуалната и редакция/, и съгласно представената по делото Заповед № РД-03-079/17.07.2014г. на директора на ОД“Земеделие“ –София –град.Решението е постановено в писмена форма, при спазване на процесуалните правила за издаването му и отговаря на изискванията на ППЗСПЗЗ, поради което не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ възстановяват се правата на собствениците върху земеделски земи, притежавани преди образуването на трудовокооперативни земеделски стопанства, държавни земеделски стопанства, независимо от това дали са били включени в тях или в други, образувани въз основа на тях селскостопански организации и включени в границите на урбанизираните територии (населени места), определени с подробен устройствен план или с околновръстен полигон, освен ако върху тях при спазване на всички нормативни изисквания са построени сгради от трети лица или ако е отстъпено право на строеж и законно разрешеният строеж към 1 март 1991 г. е започнал. Възстановяването на собствеността се извършва по реда на чл. 14, ал. 1, т. 1.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че са налице трите положителни предпоставки на разпоредбата, а именно касаторът е наследник на бившия собственик на заявения имот, наследодателят е бил собственик на нива с площ от 8.659 дка в момента на одържавяването, находяща се в землището на Б. и същата е включена в границите на урбанизирана територия, определена с ПУП.Спазена е процедурата посочена в чл.11, ал.1 от ППЗСПЗЗ, която посочва, че Общинската служба постановява решение за възстановяване на правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл.13, ал.4, 5 и 6 и чл.13а. Следва да се отбележи, че общинската служба не може да преценява наличието на пречки по смисъла на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ. Общинската служба по земеделие е длъжна да се съобрази с посоченото в удостоверението и скицата по чл.13, ал.4, 5 и 6 и чл.13а от ППЗСПЗЗ като прецени предпоставките на чл.10, ал.7 и чл.10б от ЗСПЗЗ. Т.е. органът по поземлена собственост действа при условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност, поради което правомощията му се свеждат само до това да изпълни представените му заповед, удостоверение и скица по чл.13 , ал.4,5 и 6 от ППЗСПЗЗ. С оглед на горното правилно съдът е посочил, че ОСЗ“О. купел“ се е съобщила в съответствие със закона с представените по реда на чл.13 от ППЗСПЗЗ заповед № РД-09-199/16.08.2013 г. на кмета на р-н „Б.“ –СО, скица и удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ № ПР-94-Б-5/22.10.2013г., Посочената по-горе заповед по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ на кмета на р-н“Б.“ е влязла в сила. Действително предходната заповед от 2008 г. е била обявена за нищожна в една част и в друга е била отменена, но процесното решение не издадено въз основа на нея. То е издадено въз основа на заповед № РД-09-199/16.08.2013 г. на кмета на р-н „Б.“ –СО, скица и удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ № ПР-94-Б-5/22.10.2013г.,за които не са представени доказателства да са отменени по надлежния ред.

Видно от скицата и удостоверението по чл.13 от ППЗСПЗЗ след изключване на застроената част от имота, която не се възстановява на собствениците, от бившия имот могат да се възстановят 166 кв.м., което е и сторено от общинска служба по земеделие.

С оглед на горното правилни са изводите на СРС, че оспорваното решение на ОСЗ „О. Купел“ е валидно, правилно и законосъобразно, като при постановяването му са били налице всички предпоставки от фактическия състав на чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ. Поради изложеното настоящият касационен състав намира, че постановеното решение на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

От ответника не са претендирани разноси по делото, с оглед на което такива не следва да му се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София- град, XVI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 17525/01.11.2016г., постановено по гр.д. № 18884/2015г. по описа на СРС, I ГО, 28 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.